

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Roberti Southwelli natales, educatio, ingressus in Societatem, n. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1594.

rat *Gerardus* Ecclesiæ nobilem quendam in Comitatu Staffordiensi: Hic parem sibi familiaremque decumbentem inuifens, suadet vt salute corporis prope iam desperatâ, sempiternæ animæ saluti tempestiuè prouideat: Annuit æger, & quoniam sciebat aditum in Ecclesiæ gremium primum fieri per Confessionis Sacramentum, quæri sibi Sacerdotem legitimum vehementer postulat; Interim dum quæritur Sacerdos, ingrauescit ægritudo: Inter mortis angustias anhelat æger ad animæ medicinam; rogat frequenter an promissus ab amico medicus aduenisset: At dum quæritur, moritur: Relictâ à morte vidua, dum nocte se componit ad quietem, videt per cubile errans lumen, modò in aère vagum, modò intra lecti cortinas fixum: Continuato per plures noctes spectro territa, aduocatum nobilem illum qui marito auctor fuerat vt Catholicè moretetur, precatur vti doctos conlulat quidnam rei lumen istud portendere existiment. Respondetur primò, ipsam hoc lumine ad Catholicæ fidei lumen inuitari: Non abnuuit: Reddita Catholicis, Sacerdotem eo in cubiculo sacris operari voluit, quòd à spectro libera esset: Non liberatur: Sacerdotes inde plures consulti referunt, vero simile esse, Sacramenti votum cum sincera in morte ad Deum conversione profuisse marito; animam iuuandam esse precibus: curandumque vt triginta diebus continuis Sacrosancto Missæ Sacrificio pro illa oblato propitius reddatur Deus. Noctè quæ trigessimam oblationem est subsecuta, non vnum solum, sed tria apparent lumina, duo quasi sustinentia tertium; quæ cum intra cortinas aliquamdiu fixa stetissent, ascendendo euanuerunt; Neque deinde cuiquam sunt visa: Non immerito verò sperasse videtur mulier solatium quietemque quam ipsa ex hac postrema apparitione consecuta est, tanto ampliorem marito tributam, quanto sunt maiora, quæ defunctos, quàm quæ viuos comitantur gaudia.

XII. *Cornelius* itaque in ea Insulæ Regione quæ solem occiduum spectat, pietatis, & constantiæ radios viuens morientique diffudit: *Robertus Southwellus* & *Henricus VV alpolus* Meridiem, & Septentrionem (anni sequentis exordio) virtutis & roboris pari honore condecorarunt, ille Londini, hic Eboraci, inuictorum orientis Ecclesiæ Martyrum æmuli, & eo quo ardebant animo fidei propagandæ causâ asperrima quæque subeundi, & gloriâ quam Sancto sine consecuti sunt immortalis. *Richardus Southwellus* inter Septentrionales populos, quos *Norfolcienses* vocant, ad oppidum Sanctæ fidei, *Nordouico* non plus ter mille passibus distans, vir nobilis & copiosus, filium tertio genitum habuit *Robertum*. Hunc absente aliquanto diutius nutrice, relictum in cunis, quoniam erat perbellus, abstulit vaga mulier, suumque deposuit. Sed non diu latuit furtum; ad non longè positam domum mendicans deprehenditur; fatetur lucri causa id fecisse; puer restituitur. Id in præcipuis beneficiis habuit deinde *Robertus*, Dei in se beneficentiam frequenter multoque cum grati animi sensu commemorans. " Quid enim? aiebat, si apud vagam mansissem? quàm abiectè? quàm sine vlla Dei cognitione, aut reuerentia?

Quanta

Roberti
Southwelli
natales, e-
ducatio, in-
gressus in
in Societat,

Quanta in vitiorum turpitudine? Quam magno in periculo flagitiorum? Quo in mortis infelicissimæ atque æternorum suppliciorum indubitato discrimine versatus fuisset?) Deinde cum redijt Sacerdos, non cessandum existimauit donec eam feminam quæ furtum prima detexit, quamque vt diuinæ in se clementiæ instrumentum intuebatur, reddidit Ecclesiæ omnium matri ab Hæresis contagio liberatam. Quindecim annorum adolescens (vt & ipse ab Hæretica peste securior esset) missus Parisios, in contubernio nobilis & summa virtute ac fide viri Ioannis Cottoni biennium duxit. Thomâ verò Darbishier (quem supra memoraui) utebatur ad pietatem instructore: Apud hunc deponebat quidquid tenellam mentem culpæ tangebatur; huic impertiebatur si quid secretioris consilij diuina benignitas ad animum attulisset; ab hoc in ea benignitate fiduciam reponere didicit, & eandem ad quæcunque pie statuisset perficienda sperare adiutricem. Iam tum enim amplectendæ arctioris vitæ, & se Deo in Societate nominis Iesu consecrandi cogitationem suscepit, & apud eos qui tanto eum possent donare munere summa vi summoque ardore egerat vt quam primum adgregaretur. Bono animo esse iustus, expectandum tamen tempus quo ætas & consilium firmiter propositi constantiam commendarent, ad aram diuinæ benignitatis scripsit Querimoniam, qua se conferens cum Agar eiecta de domo Abrahamæ, maiorem se aiebat habere causam doloris, vt qui familiâ digniori exclusus esset. "Qui enim fieri potest vt mæore non conficiat (inquit) qui me video disiunctum ab eo cætu, ab illa Societate segregatum, diuulsum ab illo corpore, in quo posita sunt mea vita, meus amor, totum cor meum, omne que affectus?) Et plura in eandem sententiam.

XIII. Cuius Querimoniæ Authographum Anglicè scriptum cum postliminio ad me delatum sit, eius exemplar huc referendum censui, quo pius lector intelligat quid in penè puerili pectore caelestis ardor concipere, & quid tener calamus gratiâ Sancti Spiritus imbutus possit exprimere, sic enim secum mærens loquebatur. "Agar in deserto videns quem lactabat paruulum sibi emorientem, se verò quo succurreret destitutam, tantam non habebat causam suam defendendi miseriam, quantam ego hanc meam miseram calamitatem. Exul illa à Domo Abrahamæ, reiecta ab eo cui maximè curæ esse debuerat, seiuncta ab amicorum notorumque consortio, inops auxilij & consilij, salutem quam inter homines non sperabat, inter bestias feraque quærens vagabatur; hæc mea calamitas illius vincit inopiam; maior est hæc mea quam illius solitudo; superat hoc meum infortunium illius exilium; Vagor enim exul à loco qui dignitate antecedit Abrahamæ domum quantum corpus umbram, aut veritas simulachrum. Nam summo ardens desiderio, & à Deo incitatus, vt me illorum beato numero adiungerem, qui choros Angelorum in terra imitantes, ita totos se deuouerunt Deo, vt vnâ eius gloriam præ oculis habeant in omnibus quæ agunt aut quæ tractant negotijs, à scopo aberravi ad quem collimabam, excidi sperata re quam deuoraueram, frustratus sum desiderio, cui vnice innitebar. Corpore fateor inter homines viuo, sed mens vastam habitat solitudinem, vbi

Eius queri-
nia de dila-
tione ad-
missionis
in Societ.